

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg kan bekræfte, at SF til enhver tid er villig til at diskutere en stram økonomisk politik i modsætning til Venstre. Det var os, der gik med i pinsepakken og skabte forudsætningerne for, at dansk økonomi faktisk klarer sig ganske fint i øjeblikket.

Det er ikke SF, der lover guld og grønne skove til boligejere og bilejere, og hvad ved jeg, som Venstre gør, det er ikke SF. Det er fuldstændig korrekt, hr. Anders Fogh Rasmussen, og det står vi ved i dag. Det vil vi gøre efter et nej, det vil vi såmænd også gøre efter et ja, hvis det bliver sådan. Det er vores økonomiske politik, så den snak kan vi godt glemme her.

Så siger hr. Anders Fogh Rasmussen, at SF jo vil binde sig til, at hvis euroen går op, skal kronen også gå op, hvis euroen går ned, skal kronen også gå ned. Jamen det, jeg sagde, var, at hvis det bliver et nej den 28. september, så vil vi holde fast i ERM II-aftalen. Jeg sagde jo også, at det jo ikke er sikkert, at den politik er den relevante om 25 eller 35 år. Det, der er det afgørende, er, at jasigerne binder sig til, at vi skal være en del af den fælles valuta, og den beslutning vil være gældende også om 25, 50 og om 100 år. Som en har sagt engang, at fordi man ikke bruger en skruenøgle i en periode, smider man den jo ikke væk, og det er det, man gør, hvis man siger ja til ØMU'en den 28. september.

Og så den her snak om devalueringer: Jamen hvad er der sket på det sidste? Der er da sket det, at euroen og kronen er blevet ganske kraftigt devalueret i forhold til dollaren, men vi kan i dag læse en artikel på forsiden af Berlingeren, hvor der står, at det går glimrende med dansk økonomi, den er så stærk som aldrig nogen sinde før. Hvad skyldes det? Det skyldes faldet i kronekursen i forhold til dollaren.

Så jeg forstår simpelt hen ikke den her snak, der kører fra jasiden, hvor man det ene øjeblik slår syv kors for sig, hvis man taler om devaluering, det næste øjeblik forklarer man fremgangen i dansk produktion, dansk økonomi, med, at kronen faktisk er faldet i forhold til dollaren. Det er jo dybt, dybt utroværdigt.

Fru Elisabeth Arnold spørger til det med de 50 pct., og så spørger hun, om SF vil skifte mening, hvis det også bliver 75 pct. Nej, vi vil da ikke. Fru Elisabeth Arnold har slet ikke forstået pointen i det, jeg sagde. Det, jeg sagde, var, at det er ikke særlig klogt, at den danske regering – jeg taler om den danske regering – vil føre of-

fensiv EU-politik med 50 pct. af befolkningen imod sig. Hele baggrunden for det nationale kompromis var netop at få en situation, hvor vi ikke har de 50/50 pct.-afstemninger, men hvor vi får et bredere, folkeligt grundlag, hvor dele af nejsiden og dele af jasiden kan skrive under på det her grundlag.

Fru Elisabeth Arnold har simpelt hen ikke forstået det, for ellers ville hun ikke have stillet det spørgsmål. Det har ikke noget at gøre med, hvad vi vil anbefale. Det har noget at gøre med, hvordan regeringen vil håndtere en fremtidig, offensiv, dansk europapolitik.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Man begynder at ane konturerne af en eller anden form for indre logik i det politiske sløvsind, som er kommet ind i SF's europapolitiske linje. Vi hører hr. Holger K. Nielsen sige fra talerstolen: Jo, men vi tænkte ikke på flygtninge, dengang vi lavede det forbehold, det er så bare ærgerligt, at vi ikke lige fik tænkt det igennem, vi var bange for, det var noget med politi osv.; vi tænkte ikke på minerydning, det er da også forfærdeligt, at de andre har fundet på, at det skulle ligge i EU-regi.

Nu hører vi minsandten også hr. Holger K. Nielsen sige: Jamen fastkurspolitikken vil vi egentlig da godt stadig væk være en del af, vi ved godt nok, at på både det område og de to andre forbeholdsområder betyder det, at Danmark har sat sig uden for indflydelse, og det er egentlig ærgerligt, for vi er sådan set enige i det, de gør, men nu har vi jo én gang truffet en beslutning om det nationale kompromis, og så må vi hellere sidde sløvsindigt ovre i hjørnet med korslagte arme frem for at være med til at løfte det ansvar og de opgaver, der er foran os.

Jeg vil godt spørge hr. Holger K. Nielsen, nu når hr. Holger K. Nielsen taler så meget om en fremadrettet dansk europapolitik: Hvad er det præcis, SF vil foreslå, at man gør for at sikre, at Danmark igen får indflydelse på de områder, hvor SF jo af et ærligt hjerte rent faktisk ønsker, at vi skal have indflydelse? Det er både, når det gælder den økonomiske politik, når det gælder flygtningene, og når det gælder minerydning.

Jeg forventer ikke, at svaret fra hr. Holger K. Nielsen er det elendige beslutningsforslag, som vi behandlede i Folketingssalen i går, der gik på, at man skulle til at rulle udviklingen tilbage og begynde at tvinge andre nationalstater og EU-medlemslande til at ændre Amsterdam-